

Karl Nielsen

Af Jens Peter Larsen

Jens Peter Larsen

Født 4. november 1959 i Fjerritslev som søn af Inga og Helge Ejvind Larsen. Opvokset på ejendommene »Fuglsang« i Brøndum og »Frydendal« i Husby.

Ni års skolegang i Fjerritslev. Som ung ansat ved gartneri og landbrug. Herefter renovatør i næsten 30 år samt kortvarige job i svejsemaskine- og rørindustrien samt den kommunale hjemmepleje.

De sidste 18 år tilknyttet Knud Sko og p.t. (2014) i voksenlære som salgsassistent. Samtidig selvstændig vognmand for Nordjyske Distribution.

Tidligere medlem af skolebestyrelsen ved Fjerritslev Skole, formand for Vester Han Herreds Skytteforening, riffelinstruktør og bestyrelsesmedlem i Skovsgaard Jagtforening, riffelprøvesagkyndig for Danmarks Jægerforbund/ Skov- og Naturstyrelsen, våbenkonsulent (kontrollant) i De Danske Skytteforeninger samt næstkommanderende og skydelærer i HJVK 1202.

Gift 1989 med Helle Eriksen, bosat Øster Fælledvej 4, Fjerritslev.

Karl Nielsen boede, så vidt jeg véd, det meste af sit liv på en ejendom på Gøttrup Strandvej næsten ude ved Gøttrup Rimme. I ejendommens kælder var der i mange år indrettet et delingsstade til brug for Gøttrup-delingen, men også Hjemmeværnskompagni 1202's kommandostation havde somme tider til huse dér.

Karl var en meget pligtopfyldende mand, og han så med relativ stor alvor på hjemmeværnstjenesten, nok som følge af oplevelserne fra anden verdenskrig. Jeg kan tydeligt huske den dag, han betroede mig, at han, mens han tjente på en af ejendommene derude under krigen, blandt andet havde til opgave at sørge for brænde til husholdningen. Til det brug var der etableret indtil flere brændestakke, vel sagtens i form af forskellige årgange, ude omkring, hvor der nu var bedst plads. Én af disse stakke havde han dog forbud mod at tage brænde fra ... Så kan man jo tænke over hvorfor!

Den sidste tid af sin tjeneste var han tilknyttet Hjemmeværnsgårdens bevogtnings- og signalgruppe. Det mente han lige han kunne holde til. Det var også i den funktion, følgende episode fandt sted.

Karl var bevæbnet med en af de gamle Husqvarna-maskinpistoler, og det var da også med den, han gik vagt ved en etableret adgangssluse ude på Vandværksvej i forbindelse med en alarmeringsøvelse.

For at få den fulde forståelse af, hvad der egentlig skete, skal det oplyses, at Hjemmeværnsgården dengang var omkranset af hække på nær på bagsiden over mod Algade. Her var der et gammelt plankeværk af forskallingsbrædder, der oven i købet havde forskellige længder og derfor havde en ret ujævn profil langs overkanten.

Nu gik det hverken værre eller bedre, end at gården blev udsat for et lynangreb netop fra den kant. Første mand over plankeværket var dog så uheldig, at den ene fod kilede sig fast mellem to brædder, og han måtte kæmpe en del for at få den fri. Denne tumult kunne ikke undgå at påkalde sig opmærksomhed, og Karl, der stod overfor ved adgangsslusen, hævdede sin maskinpistol og gav ild, uheldigvis samtidig med at angriberen endelig mistede balancen og styrtede næsegrus mod jorden inde på gårdens side.

Her lå han stille lidt, og jeg husker endnu Karls vantro blik, samtidig med at han tjekkede, om det nu også var LØS ammunition, han havde i magasinet, og om den røde løsskydningsforstærker stadig sad på munden ... Jeg var ikke i tvivl om, at Karl for et kort øjeblik troede, han havde skudt manden.

Jo, også de gamle og erfarne kunne pludselig finde sig selv i en ny og ukendt situation ...